

glasom govori samo — besede, a srcé njegovo pa ne vé od vsega tega kaj govori ničesar, ker mu ni nič za kmeta mār, ker tudi tukaj gleda samo na lastni svoj dobiček in — zaslužek.

Toraj ljubi kmetje! ne več po starem kopitu, ampak skusimo enkrat po novem večjem, saj imamo že itak dosti — kurjih očes!

Državna zbornica.

Nek bralec »Štajerca« nam piše, zakaj mi toliko o burski vojski, nič pa o delovanju državnega zbora v našem časniku ne pišemo. No, to ima sledeče vzroke: Ubogi Buri branijo se pošteno proti angleški premoči, v državni zbornici pa se ne more prav nič braniti, tam se ne bije boj za pravico, ampak poslanci delajo le tako, kakor bi se prepirali in za pravice svojih volilcev nastopali, v resnici pa se le čas zapravlja. Glavna šala za poslance so »nujni predlogi«. Nemški nacionalsci so takih predlogov vložili že 12, Čehi 20 in slovenski poslanci 9. Včasih so res prav dobre stvari med temi nujnimi predlogi. Pri teh se lahko govorijo lepi govori in v časnikih se tudi lepo bere, ako v njih stoji: Poslanec Žičkar vložil je v zbornici predlog v svrhu zboljšanja štajerskega vinorejstva, poslanec Robič je stavil predlog za regulacijo Pesnice.

Vsi ti predlogi, tako lepo kakor tudi izgledajo, so le švindel. Oni nimajo namena kaj za kmečki stan doseči, ampak samo namen, posvetovanje v zbornici zadržavati. Ta švindel je v zadnjem času že tako visoko zrastel, da je celó Njega Veličanstvo cesar pri večih nagovorih poslance opominjal na dolžnost njihovega pomena in jih nagovarjal, naj nikari posvetovanja v zbornici še nadalje zabranjujejo.

Ali ljubi »Štajerc«, bo kdo vprašal, kaj pa naj naši poslanci počnejo, ako oni naših željā v zbornici

da bi me mojim starišem podarila, zapisal sem le, kar so mi oče pravili.

Janez je prišel enkrat na poti iz Ljubljane na Gornje Štajersko v našo hišo prenočevati. Nikoli še prej ni videl takega večjega in lepega mesta. Zato je takoj pripovedoval mojim ljudem, kako je v Ljubljani. Pravil je: »V Iblan' je hiša pri hiši, pa cirku pri cirkvi; v cirkvi je oltar pri oltarji in na oltarji svetnik pri svetniki; a če se enemu prikloniš, pa drugemu hrbet pokažeš, pa spet ni druga ko zamira.«

„Bui sem pri škofovi mejši, pa se mi nej nič dopadlo. Šejst duhovnikov mu je moralo pomagati. Pa so ga na stou posadil (posadili), pa so mu kapo na glavo djal' (djali), pa so ga spet pokadil' in mu bukvicah kazal' pa je še vendar morau tu in tam kateri drug gaspud namesto njega brati. Naš ta mal' kaplan so buljš (boljši), oni znajo sami mejšovati.

Na kori pa so bli pevci in godci. Pa so omejli tudi druge štrumente ko rajbuški: trije so prekle

predlagati ne smejo! Kako se naj žalostni položaj naših vinogradov zboljša, kako se naj regulacija Pesnice izpelje? Ja dragi kmetič, med poštenim delom in švindelnom je velik razloček. Spomladi se je 800 milijonov kron za vodne ceste in regulacije vodā dovolilo. Takrat sta tudi vrli profesor Robič in razumni dr. Ploj v zbornici sedela, ali govorila nista nič, naj bi se za tisti denar regulirala tudi Pesnica. Danes, ko je ves denar že za Galicijo, Češko in Moravsko določen, danes zaženejo naši gospodje velik krik, ki nič več ne pomaga. Spomladi naj bi bili le besedo govorili in denar bi se bil dovolil.

Ravno tako neokritosrčno delajo naši poslanci, kjer se tiče varstva našega vinogradstva. Ko se je carina na italijanska vina znižala, so tudi že naši slovenski poslanci sedeli v parlamentu, mi pa nismo slišali, da bi se bili ti gospodje proti temu odločno postavili. Tudi pri nagodbi z Ogersko ni noben sloposlanec zahteval, naj bi se bila kakšna carina na ogerska vina nastavila. Danes delajo vsekakor špetakel, ker nič ne pomaga, v dveh letih pa, ako pride carina na obravnavo, potem bodejo zopet tako govorili, kakor bodejo hoteli vinski trgovci.

Ako bi poslanec Robič hotel v resnici za regulacijo Pesnice kaj storiti, potem bi mogel on v deželnem odboru h kateremu on ja spada, to stvar izpeljati. Ako je on izpeljal, da se mu bo njegov lastni vinograd od deželnega odbora z vsoto 20 goldinarjev na novo nasadil, potem zamogel bi tudi 100.000 gld. za regulacijo Pesnice pridobiti. Ali odkrito rečeno, njegov vinograd mu je veliko več veselja naredil, kakor regulacija Pesnice.

Kar se pa tiče sleparije z vinom, tu morajo vse občine poslati peticije vladi in državnemu zboru, da se pri obnovitvi nagodbe in carine naredi red. In ko pride potem obravnava o nagodbi in carini, potem morajo poslanci odpreti svoja usta. Ako pa tega ne storijo, potem je njihovo vpitje za prihodnih deset let — švindel.

(hlode) grizli, štirji so plečete s šibami čohal', pred njimi pa je stau kuštrav človk, ki jim je s palco žugau (pretil), da so bulj hitel'.

3. Kako je Janez imenitnega gospoda razjezil. Hodil sem že v šolo in sem tam slišal od lepega, a včasih tudi premalo od tiste velike mlake in od ladij, katere meče burja ob pečine. Zato sem bil zelo vesel, ko se je nekega večera pri nas oglasil moj ljubi znanec Janez. Komaj je odložil svoje blago v kot za vrata in se vsedel na klop pri peči, sem ga vprašal, če je že videl morje. Odgovoril mi je: „Sevejda sem ga že večkrat videu, po dnevi no po noč, zjutraj nu zvečir, pa še voziu sem se po ladiji.“ Ker mi je menda na očeh bral, kaj bi rad, mi je začel pripovedovati. kako lepo je v Trstu zvečer ali zjutraj, ko pozlati solnce s svojimi žarki vodo. Vse to mi je tako živo popisal, da sem bil potem celo noč v Trstu in na morju — a žalibog samo v sanjah. V zahvalo sem mu rekel, da bi rad znal tako lepo govoriti kakor on. „Vejš Jožek, ni dobro, če